

Broedvogel inventarisatie Laarder Waschmeer 2017

Vogels die het niet gered hebben

Han Dijkers & Wobbe Kijlstra

Na de Top 2000 begint de radio op 1 januari altijd met nummers die de uitzending niet gehaald hebben. Bij de broedvogelinventarisaties zie je iets vergelijkbaars. Het gaat om territoria en dan liefst zoveel mogelijk soorten en aantallen die beter zijn dan de vorige keer. Dit jaar inventariseren we het Laarder Waschmeer voor de derde keer in zes jaar. Voor het GNR is het belangrijk de ontwikkeling in dit gebied te kunnen volgen na de bodemsanering. We verwachten in september het overzicht te kunnen leveren maar zien nu al dat er de nodige soorten zijn die buiten de boot gaan vallen.

Het zijn soorten die wel zijn waargenomen maar niet voldoende keren voor het vaststellen van een territorium. Het is zonde deze soorten buiten beschouwing te laten. Kennelijk is het Laarder Waschmeer voldoende aantrekkelijk om even op adem te komen of een tijdje te vertoeven. We zullen de meest opvallende soorten kort toelichten.

Eerst, voor degene die het gebied niet goed kennen een schets van het gebied. Van wasmeer naar afvalputje is een typering die tot de verbeelding spreekt. Het Laarder Waschmeer bestond rond 1800 uit een glooiend natuurgebied met kleine vennetjes waarin de schapen werden gewassen.

De bodem in het gebied liet amper water door en toen Hilversum daar begin twintigste eeuw haar afvalwater ging lozen ontstonden er nog meer vennen. Het afvalputje van Hilversum, omdat het bij de lozingen om zwaar verontreinigde stoffen ging.

Vanaf 2003 is de sanering opgepakt en is het gebied -in beheer bij het GNR- door de sanering onherkenbaar veranderd. Het is nu een gevarieerd terrein, veel schraler, met stuifduinen, schrale graslanden en kleine vennetjes. Kort na de sanering is het gebied in 2011 voor het eerst geïnventariseerd, daarna in 2014 en nu dus in 2017.

Het is qua vogels een bijzonder gebied met bij sommige tellingen wel 50 soorten. De boomleeuwreken, gekraagde roodstaarten en verschillende soorten spechten zullen we terugzien in het broedvogel

overzicht met territoria. Dit geldt bijvoorbeeld niet voor de wintergasten. Bij de eerste telling op 18 maart zijn koperwieken en kramsvogels gesignaleerd en ook een klapekster. Deze trokken vervolgens al snel verder naar het noorden. Dat gold wellicht ook voor de watersnip en de zomertalingen hadden de plas

uitgezocht om even op adem te komen om daarna op zoek te gaan naar een broedgebied.

Op 1 april zagen we een paar zingende/baltsende raven. Deze zijn een paar dagen later ook nog gesignaleerd. Het ging waarschijnlijk om jonge vogels. De raven zijn begin april vaak druk met hun jongen.

Zowel op 18 maart als op 1 april was de dodaars druk in de weer en luidruchtig aanwezig. Daarna werd als gevolg van de droogte de waterstand te laag en heeft de dodaars zijn heil elders gezocht.

De trek loopt lang door. Op 5 mei zagen we een beflijster, trots met z'n snavel schuin omhoog, zodat de witte bef goed zichtbaar was. Je hoeft dus niet ver te reizen om een bijzondere vogel te zien. Op een paar honderd meter van de woonwijk kun je ze al tegenkomen. Een

Hedwig Schoorlemmer

Zonsopgang bij het Laarder Wasmeer

Hedwig Schoorlemmer

andere aparte waarneming betrof een groenpootruiter, die er minstens vier weken heeft rondgelopen. Wat hem bezielde zullen we nooit weten, wel dat het gebied kennelijk voldoende voedselrijk is. Andere steltlopers die het gebied hebben bezocht zijn de tureluur en het witgatje.

De grondbroeders hebben het trouwens zwaar. Bij elke telling hebben we wel één of twee vossen gezien. Bang/schichtig, het leken eerder prinses in Luilekkerland. De duikvluchten van de Kieviten hebben het onheil van de vos waarschijnlijk niet kunnen afwenden. De raven, beflijster,

klapekster en andere soorten die we hierboven hebben genoemd, schoppen het niet tot een territorium. Wel zijn er een paar nieuwkomers die aan de deuren staan te rammelen. De kleine plevier en de tapuit maken kans met stip een plek te veroveren op de soortenlijst met territoria.

Wat zien ik

Noodlanding van een aalscholver

Ronald Beskers

Donderdagmorgen 29 juni liep ik vanuit mijn slaapkamer naar beneden. Op de overloop zag ik uit het raam een volwassen aalscholver op de rugleuning van één van mijn tuinstoelen zitten.

Ik was enorm verbaasd. Die moest een noodlanding gemaakt hebben!

Mijn huis bevindt zich in Blaricum in een villawijk met grote tuinen en rondom bos. Beneden gekomen in de keuken zat hij er nog. Waarschijnlijk had hij mij in de gaten en vertrok. De bomen belemmerden hem in zijn vlucht, waardoor hij daartussen moeilijk op gang kwam. Uiteindelijk vloog hij toch goed weg.

Toen ik daarna buiten kwam bleek hij een presentje te hebben nagelaten bij mijn achterdeur door zijn uitwerpselen daar te deponeren. De tuinstoel zat ook onder. Even later kwam er gelukkig een regenbui en was ook dit ongemak weer verholpen.
